

Β) Η Πολιτιστική Παγκοσμιοποίηση

Στο δεύτερο μέρος για την Παγκοσμιοποίηση, θα αναφερθούμε στην Πολιτιστική Παγκοσμιοποίηση. Θα αποδείξουμε σε πιο βαθμό οι Ηνωμένες Πολιτείες είναι ο πιο σημαντικός παράγοντας σε αυτό το “δυσοίωνο διεθνές σχέδιο” που σήμερα το αποκαλούμε Παγκοσμιοποίηση. Η σημερινή Παγκοσμιοποίηση πρωτοστάτησε δυναμικά μετά τον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο, με σκοπό τον έλεγχο των συνειδήσεων, των σκέψεων και των προσδοκιών όλων των ανθρώπων πάνω στην γη- ουσιαστικά και πρακτικά, τον απόλυτο έλεγχο του βίου τους!!!

Τα κύρια κίνητρα αυτής της παγκόσμιας ιστορικής επέμβασης των Ηνωμένων Πολιτειών και των Αμερικανικών υπερεθνικών οικονομικών συμφερόντων(transnational economic interests), είναι απλά η “ολοκληρωτική πολιτική εξουσία” και το “υπέρμετρο οικονομικό κέρδος”, οδηγώντας στην απόλυτη Παγκόσμια Αμερικανική Ηγεμονία από τις ομάδες των “προνομιούχων” της και των “προνομιούχων”(elites) παγκοσμίως, που επωφελούνται από αυτό το Παγκόσμιο Σχήμα!!!

Προτού διευκρινίσουμε και αναφερθούμε στους δείκτες, στην δυναμική και στα δεδομένα που περιγράφουν αυτή την Παγκόσμια Συνωμοσία των Πλουσίων και των Ισχυρών, δηλαδή αυτοί που προέρχονται από τις Ηνωμένες Πολιτείες, αλλά και από άλλα γεωπολιτικά κέντρα ισχύς, θα εξετάσουμε μερικούς από τους επίσημους ορισμούς και τις σημασιολογίες όπως αναγράφονται σε διάφορες εξειδικευμένες Αγγλικές πηγές, έτσι ώστε να μπορέσουμε να κατανοήσουμε καλύτερα τα βασικά συστατικά της ανάλυσής μας.

Υπάρχουν πολλοί ορισμοί της λέξης “Παγκοσμιοποίηση” σε διάφορα αγγλικά εγχειρίδια, από διάφορους μελετητές και συγγραφείς που αντανάκλουν τις ιδεολογικές τους κλίσεις, είτε αυτή είναι φιλελεύθερη, νεο-φιλελεύθερη, σοσιαλιστική ή κοσμοπολίτικη. Σαν συνέπεια, θα χρησιμοποιήσουμε ένα συνδυασμό από ορισμούς όπως αυτός καταγράφεται από την Wikipedia, σε μια εκτενή ανάλυσή της για το θέμα της Παγκοσμιοποίησης- εισάγοντας μια πιο ισορροπημένη και οικουμενική εξήγηση αυτού του συγκεκριμένου όρου.

Το αγγλικό εγχειρίδιο της Wikipedia διατυπώνει τα εξής:”...Παγκοσμιοποίηση είναι μια διαδικασία διεθνούς ενοποίησης που προκύπτει μέσα από την ανταλλαγή βιωματικών αντιλήψεων, προϊόντων, ιδεών, και άλλων συστατικών της κουλτούρας. Η πρόοδος στις

μεταφορές και στις τηλεπικοινωνιακές υποδομές είναι βασικός συντελεστής της παγκοσμιοποίησης, προάγοντας μια περαιτέρω αλληλοεξάρτηση των οικονομικών και πολιτισμικών δραστηριοτήτων...Παγκοσμιοποίηση είναι εκείνες οι διαδικασίες μέσα από τις οποίες οι άνθρωποι σε όλη την υφήλιο συγχωνεύονται σε μια και μοναδική παγκόσμια κοινότητα...".(μετάφραση στα ελληνικά)(<http://en.wikipedia.org/wiki/Globalization>)

Τώρα, θα παρουσιάσουμε την σημασία της Πολιτιστικής Παγκοσμιοποίησης όπως αυτή παρουσιάζεται από τον Βρετανό κοινωνιολόγο, James L. Watson, για την Εγκυκλοπαίδεια Britannica.

Ο ίδιος καταγράφει πως, "...η Πολιτιστική Παγκοσμιοποίηση είναι ένα φαινόμενο όπου οι καθημερινές εμπειρίες των ανθρώπων που επηρεάζονται από την διοχέτευση προϊόντων και ιδεών, αντανakλούν την τυποποίηση πολιτισμικών εκδηλώσεων σε όλη την υφήλιο. Κινούμενη από την αποτελεσματικότητα ή την έλξη της τηλεπικοινωνίας, του ηλεκτρονικού εμπορίου, της λαϊκής κουλτούρας(pop culture) και των διεθνών μετακινήσεων, η παγκοσμιοποίηση θεωρείται σαν μια τάση προς "ομογενοποίηση"(homogeneity), που τελικά θα μετατρέψει σε κοινό παρανομαστή την κάθε ανθρώπινη εμπειρία. Αυτό όμως φαινομενικά αποτελεί μια υπερβολική εκτίμηση του φαινομένου. Παρά το γεγονός ότι υπάρχουν επιρροές τυποποίησης , είναι σχεδόν απίθανο να δημιουργήσουν μια και μοναδική παγκόσμια κουλτούρα...".(μετάφραση στα ελληνικά)(<http://www.britannica.com/science/cultural-globalization>)

Στην συνέχεια θα ήθελα να καταθέσω τον ορισμό της "κουλτούρας" που αντανakλά καλύτερα τα κριτήριά μου για την σημασία της και που μας το παρέχει το Δελτίο ECHOES του 1998, ένα κατά διαστήματα έντυπο του Παγκόσμιου Συμβουλίου των Εκκλησιών(World Council of Churches), σ'ένα εκτενές άρθρο της Κυρίας Fridah Muyale-Manenji.

Η κοινωνιολόγος και εθνολόγος Fridah Manenji, εργάζεται για το Αφρικανικό Ίδρυμα Ισότητας(African Gender Institute) στην Zimbabwe της Αφρικής, και η περιγραφή της για τον ορισμό της "κουλτούρας" είναι η εξής:"...Η κουλτούρα είναι ένας ευρύς όρος, και όταν τον διαλογίζομαι , τον σκέφτομαι σαν ανθρώπινες αξίες και αρχές, που καθορίζουν ένα συγκεκριμένο τρόπο ζωής. Ένα τρόπο ζωής σε μια συγκεκριμένη κοινότητα. Με άλλα λόγια, το άθροισμα όλων εκείνων των στοιχείων που αναφέρονται στην θρησκεία, στις ρίζες των ανθρώπων, σε σύμβολα, στην γλώσσα, σε τραγούδια, σε ιστορίες, σε γιορτές, και σε όλες τις εκφράσεις των δικών μας τρόπων ζωής. Περικλείει την παραγωγή τροφής, την τεχνολογία, την αρχιτεκτονική, την συγγένεια, τον τρόπο με τον οποίο συσχετιζόμαστε μεταξύ μας, πολιτικά και οικονομικά συστήματα, και όλες τις κοινωνικές σχέσεις που συνεπάγονται αυτά...Η κουλτούρα είναι μια συνεχής διαδικασία αλλαγής, αλλά παρά την

αλλαγή , η κουλτούρα προσφέρει σε μια κοινότητα ένα αίσθημα ταυτότητας, αξιοπρέπειας, συνοχής, ασφάλειας, όπως και ενότητας...”.(μετάφραση στα ελληνικά)(<https://www.oikoumene.org/>)

Η αρχική σύνοψη του άρθρου(abstract) στο περιοδικό ECHOES, με τίτλο “Οι επιδράσεις της παγκοσμιοποίησης πάνω στην κουλτούρα της Αφρικής μέσα από τα μάτια μιας Αφρικανής”(The effects of globalization on culture in Africa in the eyes of an African woman), η Κυρία Mayale-Manenji σχολιάζει τι θα πρέπει να συνεπάγεται σε σχέση με την σημερινή Παγκοσμιοποίηση , μια οικονομική και κοινωνική εξέλιξη, που να αντανακλά απόλυτα τα προσωπικά της ηθικά και κοινωνικά κριτήρια.

Σε αυτή την σύνοψη η Κυρία Manenji παίρνει την ακόλουθη θέση για το ποιοί είναι εκείνοι οι παράμετροι που θα πρέπει να ληφθούν υπόψη, και λέει τα εξής:”...Οικονομική ανάπτυξη δίχως κοινωνική και πολιτιστική δικαιοσύνη δεν αντιπροσωπεύει την θέση μας σχετικά με την κοινωνική εξέλιξη. Είναι επιτακτικό η όποια εξέλιξη να αξιολογείτε με κριτήριο την ποιότητα ζωής, όπως για παράδειγμα μια καλύτερη μόρφωση, η υγεία και η θνησιμότητα κάθε μέλους της κοινωνίας. Αυτό είναι εφικτό μόνο αν οι άνδρες και οι γυναίκες διαθέτουν τις ίδιες δυνατότητες και τα ίδια δικαιώματα, θεωρητικά και πρακτικά. Ενώ ο Βοράς έχει ένα κρίσιμο ρόλο να παίξει σε αυτή την διαδικασία. Η όποια έκπτωση που θα υστερεί την πλήρη αποκατάσταση της ανθρώπινης αξιοπρέπειας, της ανθρώπινης ταυτότητας , ακεραιότητας και ασφάλειας, δεν θα πρέπει να γίνει αποδεχτή...”.(μετάφραση στα ελληνικά)(<https://www.oikoumene.org/>)

Από τις παραπάνω περιγραφές , κατανοούμε πρώτα από όλα, πόσο κρίσιμη είναι η “κουλτούρα” σαν κοινωνικός φορέας σε μια οργανωμένη ανθρώπινη κοινότητα, μικρή ή μεγάλη, σχετικά με την κοινωνική της πρόνοια, με την πολιτική της σταθερότητα και την οικονομική της εξέλιξη , σε προσωπικό και σε συλλογικό επίπεδο. Παρομοίως, πως καμία ανθρώπινη κοινότητα δεν μπορεί να αναπτυχθεί ομαλά και δημιουργικά, αν δεν λειτουργούν η “κοινωνική δικαιοσύνη” και ο “κοινωνικός πλουραλισμός”, σε προσωπικό και σε συλλογικό επίπεδο. Η όποια διαστρέβλωση αυτών των κοινωνικο-πολιτιστικών ισορροπιών, από εσωτερικούς ή εξωτερικούς πολιτικούς παράγοντες, σκόπιμα ή μη-σκόπιμα, θα είναι υπαρκτά καταστροφική και αποσταθεροποιητική γι’αυτή την κοινότητα, σε προσωπικό και σε συλλογικό επίπεδο.

Ο τίτλος της μελέτης μας για την Παγκοσμιοποίηση είναι “Η Παγκοσμιοποίηση Σήμερα- μια Διεθνή Συνωμοσία των Πλουσίων και των Ισχυρών του πλανήτη”. Είναι λοιπόν επιτακτικό εδώ να διατυπώσουμε μερικούς επίσημους ορισμούς όσον αφορά τις έννοιες της “συνωμοσίας” και της “συνωμοτικής θεωρίας”, πάνω στις οποίες θα αναπτύξουμε όλη την

ανάλυσή μας για την σημερινή Παγκοσμιοποίηση. Αυτές οι ερμηνείες θα είναι μεταφράσεις των ίδιων ορισμών από αγγλικές πηγές.

Για την έννοια το όρου “συνωμοσία”(conspiracy), έχουμε επιλέξει δύο ερμηνείες που θα μπορούσαν να καλύψουν ένα μεγάλο φάσμα της σημασίας της.

Από την αγγλική πηγή, <http://www.dictionary.com> , ένας από τους ορισμούς της “συνωμοσίας” σε ελληνική μετάφραση είναι: “ένα σκοτεινό, παράνομο, δόλιο, ή μυστικό σχέδιο, κατασκευασμένο κρυφά από δύο ή περισσότερα άτομα”.

Από την αγγλική πηγή, <http://www.thefreedictionary.com>, ένας από τους ορισμούς της “συνωμοσίας” σε ελληνική μετάφραση είναι: “μια σύμπραξη για δόλιο σκοπό”.

Τώρα, για την “συνωμοτική θεωρία”(conspiracy theory), έχουμε πάλι διαλέξει ορισμούς από δύο διαφορετικές λεξικές πηγές.

Από την αγγλική πηγή , <https://www.google.ca> , μια από τις ερμηνείες της είναι: “η πεποίθηση πως κάποια μυστική αλλά ισχυρή οργάνωση είναι υπεύθυνη για ένα συμβάν ή για ένα γεγονός”.

Από την αγγλική πηγή , <http://www.dictionary.com> , ένας από τους ορισμούς της “συνωμοτικής θεωρίας” είναι: “η σκέψη ότι πολλά σημαντικά πολιτικά γεγονότα ή οικονομικές και κοινωνικές τάσεις, είναι παράγωγα μυστικών συνωμοσιών ,που σε μεγάλο βαθμό δεν το γνωρίζει το πλατύ κοινό”.

Εγώ προσωπικά πιστεύω , όπως πολλοί αντικειμενικοί εμπειρογνώμονες σε όλη την υφήλιο, πως η σημερινή Παγκοσμιοποίηση , είτε είναι πολιτιστική, πολιτική ή οικονομική, αντιπροσωπεύει ένα πολύ καλά οργανωμένο διεθνές σχέδιο από ισχυρές διεθνικές οργανώσεις(transnational organizations), ισχυρές διεθνικές επιχειρήσεις(transnational enterprises) και από διεθνικά χρηματοπιστωτικά κέντρα(transnational financial centers).Σκοπός αυτών των διεθνικών παραγόντων, που σε μεγάλο βαθμό ανήκουν στην Δύση, και ιδιαίτερα στην Αμερική, φιλοδοξούν σταδιακά να κατέχουν τον απόλυτο έλεγχο

του συνόλου των ανθρωπίνων δραστηριοτήτων και εξελίξεων, μέσα από μια “παγκοσμιοποιημένη αγορά”, και τελικά μέσα από μια “παγκόσμια διακυβέρνηση”. Αυτούς τους διεθνείς παράγοντες θα τους χειρίζονται και θα τους καθοδηγούν πολύ ισχυρές ομάδες εκλεκτών εμπειρογνομώνων (elite groups) και διεθνείς οργανισμοί, με πολύ λίγες παρεμβάσεις από τις “δημοκρατικά εκλεγμένες κυβερνήσεις” των κρατών!!!

Υπάρχουν “συγκεκριμένες προθέσεις” που προσχεδιάζονται και εφαρμόζονται από την “διεθνή αφρόκρεμα”(global elites) των Ισχυρών και των Πλουσίων της υφηλίου. Όλοι αυτοί είναι “θνητοί” και όχι “αθάνατοι” όπως οι Φαραώ της Αρχαίας Αιγύπτου και η πληθώρα των παγκοσμίων ηγεμόνων στην ιστορία. Αντιπροσωπεύουν προσωπικότητες που είναι υπαρξιακά “δυσλειτουργικές” και “αποξενωμένες” από τους πραγματικούς ελέγχους και τις πραγματικές ισορροπίες της ζωής (life’s checks and balances), ακριβώς όπως οι πρωτόγονοι Άνθρωποι Neanderthal και όχι όπως οι πρωτόγονοι Άνθρωποι Cro-Magnon. Οι Άνθρωποι Neanderthal καταβρόχθιζαν τα κουφάρια των παιδιών τους για να επιβιώσουν οι ίδιοι, αγνοώντας απόλυτα την πρόνοια και την επιβίωση των οικογενειών τους ή της φυλής τους!!!

Αυτή η πολύ ισχυρή αλλά “ψυχικά ταραγμένη” Παγκόσμια Αφρόκρεμα (international elites), είναι απόλυτα πεπεισμένη ότι μέσα από τις “διεθνείς μηχανορραφίες” της θα μπορέσει να προκαθορίσει και να αποφασίσει για το πεπρωμένο όλης της ανθρωπότητας. Αυτή αργά ή γρήγορα, θα είναι αναγκασμένη να εξυπηρετεί “άνευ όρων” και “παθητικά” τις ηγεμονικές βλέψεις και τα προσωπικά συμφέροντα αυτής της “εκλεκτής ομάδας ατόμων”, με μακροπρόθεσμες οδυνηρές απώλειες για σχεδόν όλους!!!

Αυτά τα “ανθρώπινα υβρίδια” και “κοινωνικοί παρίες”, αυτοί οι “ψυχοπαθείς”, είναι τελείως απαθείς για της φύσης τις οικουμενικές ισορροπίες, αλλά πάνω απ’ όλα αγνοούν εσκεμμένα την προσωπική τους θνητότητα (εικονική πραγματικότητα). Δεν μπορούν ή δεν θέλουν να κατανοήσουν πρακτικά και πραγματιστικά, πως αυτή η συσσωρευμένη δύναμη και ο συσσωρευμένος πλούτος δεν μπορεί να αποθηκευτεί για “προσωπική χρήση” στην επόμενη ζωή τους, αν αυτό ισχύει, ενώ όσα θ’ αφήσουν “πίσω τους”, δηλαδή την μαυρίλα τους, θα στοιχειώσουν τις οικογένειές τους, τους συγγενείς τους και τους απογόνους τους, για πάρα πολύ καιρό, ακριβώς όπως συνέβαινε στις Αρχαίες Ελληνικές Τραγωδίες!!!

Είμαι απόλυτα πεπεισμένος πως αυτά τα “ανασφαλή”, “νευρωτικά”, “ανέραστα” και “δειλά” άτομα, έχουν αδειάσει τελείως από την “ζωική αύρα” τους ή όλα εκείνα τα συστατικά που κάνουν την ανθρώπινη ύπαρξη μια εξαιρετική και αξιόλογη εμπειρία, είτε αυτή εκφράζεται μέσα από το ανθρώπινο ενσυναισθημα, την ανθρώπινη σοφία, τον ανθρώπινο ερωτισμό, την ανθρώπινη φιλία, την ανθρώπινη κοινωνικότητα ή την ανθρώπινη έμπνευση!!!

Είναι σοβαρό και επιβλαβές λάθος όλων των ανθρώπων, ιδιαίτερα των πολιτικοποιημένων και των μορφωμένων, στον 21ο αιώνα , να μην αντιδρούν δυναμικά και ριζοσπαστικά , ενάντια στην “έμφυτη καταστροφική διάθεση” αυτών των διεθνών ομάδων προνομιούχων , αποκαλύπτοντας και αποδυναμώνοντας τα “σκοτεινά” και “σχιζοφρενικά” τους σχέδια. Σχέδια , που αποσκοπούν να υπονομεύσουν και να φθείρουν την διανοητική ακεραιότητα, το δημιουργικό δυναμικό και την οικονομική πρόνοια όλων των ανθρώπων, όπως και των ίδιων, αν και οι ίδιοι δεν διαθέτουν εκείνη την ισορροπημένη κρίση για να μπορέσουν να προβλέψουν την δική τους “τελική εκμηδένιση”!!!

Όλος αυτός ο “ηγεμονικός ανθρώπινος παροξυσμός” που προωθείται και εφαρμόζεται από αυτούς τους “ανήθικους” και “αμοραλικούς” παγκοσμίως εξέχοντες πολίτες, μέσα από τα διάφορα εγχειρήματά τους και τις στρατηγικές τους για μια Παγκοσμιοποιημένη Ανθρωπότητα, φέρνει στο μυαλό μου το παραμύθι που είχε γράψει ο Hans Christian Andersen(1805-1875), τον 19ο αιώνα στην Δανία, με τίτλο, ‘Τα ρούχα του βασιλιά’!!!

Το παραμύθι αυτό μιλάει για ένα βασιλιά που διοικούσε ένα “ήσυχο” και “ευκατάστατο” βασίλειο. Αυτός ο βασιλιάς αγαπούσε πολύ την χλιδή, ειδικά τα πλούσια και φανταχτερά ρούχα , έτσι ώστε να εντυπωσιάζει τους υπηκόους του.

Μια μέρα, δύο πανούργοι απατεώνες που ταξίδευαν μέσα από το βασίλειο, έμαθαν για την αδυναμία του βασιλιά για πλούσια και φανταχτερά ρούχα, έτσι επινόησαν ένα ύπουλο σχέδιο για να κερδίσουν εύκολα πολλά φλουριά.

Επισκέφτηκαν τον βασιλιά και του συστήθηκαν σαν τους καλύτερους υφαντές και ράφτες στο βασίλειο. Τον έπεισαν πως θα μπορούσαν να του φτιάξουν το πιο ωραίο βασιλικό ένδυμα για τις δημόσιες εκδηλώσεις, και έτσι να μείνουν έκθαμβοι οι υπήκοοι του από το κάλλος του σχεδίου του και από την ποιότητα του υφάσματος. Σαν αντάλλαγμα, ζήτησαν ένα πουγκί από χρυσά φλουριά σαν προπληρωμή. Επίσης , οι δύο απατεώνες για να εντυπωσιάσουν τον βασιλιά για την εξαιρετική ποιότητα της εργασίας τους, του αποκάλυψαν πως το ύφασμα αυτού του βασιλικού ρούχου θα είναι τόσο απαλό και τόσο λεπτό που θα φαίνεται “άφαντο” σε όποιο άτομο είναι ακοινώνητο ή εξαιρετικά κουτό!!!

Τα βασιλικά ρούχα ήταν πλέον έτοιμα για την βασιλική πομπή , και οι δύο απατεώνες τα παρουσίασαν στον βασιλιά. Τα βασιλικά ρούχα ήταν φυσικά “αόρατα” αφού ήταν θεωρητικά

φτιαγμένα από ένα “αραχνούφαντο ύφασμα”!!!Ο βασιλιάς που ήταν ελαφρόμυαλος και αφελής, εξέφρασε μεγάλο θαυμασμό για το καλλιτεχνικό τους έργο, φοβούμενος πως αυτοί οι δύο απατεώνες θα μαρτυρούσαν πως ο ίδιος ήταν κοινωνικά απροσάρμοστος και ιδιαίτερα ηλίθιος.

Όταν η βασιλική πομπή ξεκίνησε και ο βασιλιάς με την άμαξά του διέσχισε τους δρόμους της πόλης γεμάτης από κόσμο, φορώντας μόνο τα εσώρουχά του, όλοι προσποιήθηκαν θαυμασμό για τα εξαισία ρούχα του βασιλιά, εφόσον όλοι γνώριζαν τι είχε συμβεί με τους ψευτοράφτες. Ήξεραν ότι ο βασιλιάς τους είχε δεχθεί τις απίθανες κρίσεις τους και δεν ήταν διατεθειμένοι να διακινδυνεύσουν να υποτιμήσουν τον βασιλιά τους ή να ταυτιστούν οι ίδιοι σαν ακοινώνητοι και κουτοί.

Κάποια στιγμή, ένα μικρό αγόρι μέσα από το πλήθος, αυθόρμητα άρχισε να φωνάζει ξανά και ξανά, πως ο βασιλιάς δεν φορούσε ρούχα, και μετά άρχισε να γελάει δυνατά. Για τον κόσμο οι αντιδράσεις του μικρού παιδιού λειτούργησαν σαν σύνθημα, και παίρνοντας θάρρος άρχισαν να κραυγάζουν τις παρατηρήσεις του παιδιού ,ξανά και ξανά. Όλοι άρχισαν να γελάνε και να γιουχάρουν τον βασιλιά, δείχνοντάς του πως πλέον δεν ήταν άξιος για να τους κυβερνήσει. Αυτή η αντίδραση ήταν γενική και ομόφωνη, και έτσι ο βασιλιάς δεν είχε άλλη επιλογή παρά να παραιτηθεί από το αξίωμά του.

Σήμερα, σε κάθε κοινότητα, σε κάθε κοινωνία και σε κάθε χώρα σε όλη την γη, όλοι οι άνθρωποι , ειδικά οι μορφωμένοι επαγγελματίες, όπως οι επιστήμονες, οι γιατροί, οι δικηγόροι, οι καθηγητές και οι δάσκαλοι, οι μηχανικοί και οι καλλιτέχνες, ακόμη και οι πολιτικοί και οι μαθητές, θα πρέπει ν’αναλάβουν την προσωπική τους ευθύνη σχετικά με την “κακομεταχείριση”, την “εκμετάλλευση” και την “κακοποίηση” του πλανήτη μας που ονομάζεται Γη. Όλοι οι άνθρωποι θα πρέπει ν’αναβαθμίσουν την “ανθρώπινη συνείδησή” τους και την “ηθική ακεραιότητά” τους, και όπως το μικρό παιδί στο παραμύθι του Hans Christian Andersen, μ’ένα καλά οργανωμένο και δυναμικό τρόπο, θα πρέπει ν’αποκαλύψουν και να εξουδετερώσουν τα “τερατώδη σχέδια” και τις “τερατώδεις πράξεις” που πραγματοποιούνται από την “τερατώδη παγκόσμια αφρόκρεμα” μέσα από την Παγκοσμιοποίηση, κατακρεουργώντας την ίδια την Ζωή και οδηγώντας την ανθρωπότητα πιο κοντά στον “αφανισμό” της.

Όταν προηγουμένως διατυπώσαμε κάποιες έγκριτες ερμηνείες που σχετίζονται με τους όρους “συνωμοσία” και “συνωμοτική θεωρία”, εστίασαμε σε κάποιες καίριες φράσεις αυτών των ορισμών , οι οποίες είναι οι εξής: Για τον όρο “συνωμοσία” έχουμε τις φράσεις α) ένα σκοτεινό σχέδιο, κατασκευασμένο από δύο ή περισσότερα άτομα και β) μια σύμπραξη για δόλιο σκοπό. Για τον όρο “συνωμοτική θεωρία”, έχουμε τις φράσεις α) η πεποίθηση ότι

κάποια μυστική αλλά ισχυρή οργάνωση είναι υπεύθυνη για ένα συμβάν και β) η σκέψη ότι πολλά συμβάντα είναι παράγωγα μυστικών συνωμοσιών.

Όλες αυτές οι φράσεις κλειδιά που σχετίζονται με την έννοια της “συνωμοσίας”, και ιδιαίτερα με την έννοια της “συνωμοτικής θεωρίας”, μπορούν να ταυτιστούν με τους διαφορετικούς τύπους Παγκοσμιοποίησης(πολιτιστική, πολιτική, οικονομική) που έχουν ενορχηστρωθεί και υλοποιηθεί τα τελευταία περίπου 80 χρόνια, σε όλη την οικουμένη, και που συνέχεια ενισχύονται ραγδαία!!!

Οι τρεις πιο σημαντικοί παράμετροι μιας “διεθνής συνωμοσίας” είναι πρώτα, η οργάνωση με μεγάλη κοινωνική και πολιτική εμβέλεια, που αποτελείται από περισσότερα του ενός άτομου. Η δεύτερη παράμετρος είναι η μυστική και υποχθόνια στρατηγική αυτής της ισχυρής οργάνωσης να επηρεάζει και να καθορίζει παγκόσμιες τάσεις(πολιτιστικά, πολιτικά, οικονομικά) για να ενισχύσει την παγκόσμια κοινωνική βάση επιρροής μιας πολύ μικρής ομάδας “διεθνικών προνομιούχων”(transnational elites). Τελικά, η τρίτη παράμετρος μιας “διεθνής συνωμοσίας” είναι η συγκεκριμένη πρόθεση ν’αποκτήσει τον απόλυτο έλεγχο όλων αυτών των τάσεων Παγκοσμιοποίησης, επικεντρώνοντας σε μια τελική Ολοκληρωτική Παγκόσμια Ηγεμονία!!!

Πολλές εξέχουσες Παγκόσμιες Αυτοκρατορίες, πολλοί διάσημοι Βασιλικοί Οίκοι και πολλές πετυχημένες Πλουτοκρατικές Δυναστείες, όπως αυτής της φατρίας των Rothchild και της φατρίας των Rockefeller, συντελέστηκαν στην διάρκεια του “χρόνου και χώρου”(through time and space) κάτω από τις ίδιες συντεταγμένες. Σε μια Παγκόσμια Συνωμοσία, η πρόθεση ή “ο σκοπός αγιάζει τα μέσα”, και στην Παγκοσμιοποίηση, η “ιστορική πρόθεση” είναι η Παγκόσμια Κυριαρχία από μια πολύ μικρή ομάδα “διεθνικών προνομιούχων”, και τα “ιστορικά μέσα” είναι η εγκατάσταση, η νομιμοποίηση και η επιβολή μιας πολιτιστικής, πολιτικής και οικονομικής Παγκοσμιοποίησης σε σχεδόν όλη την γη!!!

Η καθηγήτρια Madelina Calance, παρουσίασε την ανάλυσή της για την Παγκοσμιοποίηση στην 2η Παγκόσμια Διάσκεψη για την Επιχείρηση, την Οικονομία, την Διοίκηση και τον Τουρισμό, που πραγματοποιήθηκε μεταξύ 30 και 31 Οκτωβρίου, του 2014, στην Πράγα της Δημοκρατίας της Τσεχίας, στηρίζοντας έμμεσα την θέση της, ότι η σημερινή Παγκοσμιοποίηση είναι ουσιαστικά μια Παγκόσμια Συνωμοσία. Ο τίτλος της παρουσίασης της όπως και του άρθρου της είναι ‘Παγκοσμιοποίηση και η Θεωρία της Συνωμοσίας’(Globalization and The Conspiracy Theory).

Στην σύνοψη(abstract) του άρθρου της λέει τα εξής:”...Αν και δεν υπάρχει σαφής απόδειξη για μια εκτεταμένη συνωμοσία για την παγκοσμιοποίηση της οικονομίας, παρ’όλα αυτά μπορούμε να δείξουμε ότι η παγκοσμιοποίηση είναι μια διαδικασία που κατευθύνεται μέσω προθέσεων και ατομικών ή ομαδικών συμφερόντων, σε διαφορετικές χρονικές περιόδους, διαδοχικά και συστηματικά-όχι μέσω τυχαίων επιλογών από μη οργανωμένα άτομα που επιδιώκουν την παράταση των κερδών τους. Εδώ είναι που εντοπίζεται η υπόθεση της συνωμοσίας: η πρόθεση στις οικονομικές διαδικασίες, η ανάγκη για μια αιτιώδη αιτιολογία και το επικρατές ιδιωτικό συμφέρον στην σχέση μάζας και προνομιούχων(elites)...”.(μετάφραση στα ελληνικά)(www.sciencedirect.com)

Το επόμενο μας βήμα για ν’αναγνωρίσουμε την σημερινή Παγκοσμιοποίηση σαν μια Διεθνή Συνωμοσία είναι να εντοπίσουμε πολιτικά και κοινωνικά, σημαντικές διεθνείς οργανώσεις που λειτουργούν σαν “αρχιτέκτονες” της σημερινής Παγκοσμιοποίησης εκ μέρους των “διεθνικών προνομιούχων”(transnational elites). Θα παρατηρήσουμε και θα εξετάσουμε δύο από αυτές τις διεθνείς μη-κυβερνητικές, μη-κερδοσκοπικές οργανώσεις, που θα μπορούσαμε να τις κατατάξουμε σαν δύο από τις πιο δυνατές “δεξαμενές σκέψης”(think tanks)* στην υφήλιο, διαθέτοντας επίλεκτα μέλη με παγκόσμιο κύρος και τις στρατηγικές διεθνείς θέσεις και διασυνδέσεις για να αποφασίζουν και για να ενεργοποιούν όλες τις τάσεις παγκοσμιοποίησης που έχουμε ήδη αναφέρει.

*δεξαμενή σκέψης(think tank)= είναι ένα σώμα εμπειρογνομόνων που παρέχει συμβουλές και ιδέες για συγκεκριμένα πολιτικά ή οικονομικά προβλήματα.(μετάφραση στα ελληνικά)(Oxford Living Dictionaries)

Η πρώτη οργάνωση που θα εξετάσουμε είναι Η Λέσχη της Ρώμης(Club of Rome) και η δεύτερη είναι Το Συμβούλιο Εξωτερικών Υποθέσεων(Council on Foreign Relations) , που είναι έμμεσα συνδεδεμένη με την Κυβέρνηση των Ηνωμένων Πολιτειών και τα Αμερικανικά Διεθνικά Οικονομικά Συμφέροντα(American Transnational Economic Interests).

Η Λέσχη της Ρώμης(The Club of Rome), είναι μια πρωτεύουσα “δεξαμενή σκέψης”(think tank) των Ηνωμένων Εθνών, όπως επίσης και ο πιο σημαντικός διεθνής περιβαλλοντολογικός οργανισμός. Από τα πιο αξιόλογα μέλη της συμπεριλαμβάνονται διάσημοι υποστηρικτές μιας μελλοντικής Νέας Παγκόσμιας Τάξης(New World Order), σαν τους George Soros, Henry Kissinger, Bill Gates, Zbigniew Brzezinski , και την πρώην Βασίλισσα της Ολλανδίας, Βεατρίκη.(www.henrymakow.com/club_of_rome.html)

Ο George Soros(1930-), θεωρείτε ένας από τους πιο πετυχημένους χρηματομεσίτες στην παγκόσμια αγορά και ο άμεσα υπεύθυνος για την κατακόρυφη πτώση της Βρετανικής στερλίνας το 1992.

Ο Henry Kissinger(1923-), υπηρέτησε σαν Υπουργός Εξωτερικών και Σύμβουλος Εθνικής Ασφάλειας κατά την Προεδρία του Richard Nixon(1969-1974) και την Προεδρία του Gerald Ford(1974-1977). Ο Henry Kissinger ήταν άμεσα εμπλεγμένος στο στρατιωτικό πραξικόπημα στην Χιλή το 1973, όπως και στην δολοφονία του Σοσιαλιστή Προέδρου της, του Salvador Allende(1908-1973) το 1973.

Μετά έχουμε τον Bill Gates(1955-), ιδιοκτήτη της πολυεθνικής ηλεκτρονικής εταιρίας Microsoft και έναν από τους πλουσιότερους ανθρώπους πάνω στην γη. Ο Bill Gates είναι επίσης ένας δυναμικός και ενεργός υποστηρικτής της Πολιτιστικής Παγκοσμιοποίησης μέσω του Internet.

Ο Zbigniew Brzezinski(1928-2017), υπηρέτησε σαν Σύμβουλος Εθνικής Ασφάλειας στην Προεδρία του Jimmy Carter(1977-1981), και επίσης λειτούργησε σαν μόνιμο μέλος του Συμβουλίου Εξωτερικών Υποθέσεων(Council on Foreign Relations) μέχρι τον θάνατό του το 2017.

Τελικά φτάνουμε στην πρώην Βασίλισσα της Ολλανδίας Βεατρίκη(1938-), κύριος μέτοχος στην πετρελαϊκή εταιρία Royal Dutch Shell, μια από τις έξη μεγαλύτερες πετρελαϊκές εταιρίες στον κόσμο, και η έκτη πιο πλούσια εταιρία παγκοσμίως, αναλογίζοντας τα εισοδήματά της για το 2016.(http://en.wikipedia.org/wiki/Royal_Dutch_Shell)

Η Λέσχη της Ρώμης(The Club of Rome) που ιδρύθηκε το 1968 , από τον Ιταλό μεγιστάνα Aurelio Peccei, είναι μια “παγκόσμια δεξαμενή σκέψης”(global think tank) που ασχολείται με μια σειρά από διεθνή πολιτικά θέματα. Από την αρχή της εγκαθίδρυσής της, οι τρεις πόλοι της στρατηγικής της όπως και της ιδεολογίας της βασίζονται στην παγκόσμια προοπτική της , στην μακροπρόθεσμη εξέλιξη της κοινωνίας και επίσης στον συνδυασμό των αλληλένδετων προβλημάτων που επηρεάζουν την ποιότητα ζωής όλης της ανθρωπότητας, όπως η αλλαγή του κλίματος, η ραγδαία αύξηση του παγκόσμιου πληθυσμού και η διατροφική κρίση στις κοινωνίες των φτωχότερων χωρών.(<https://www.jeremiahproject.com/new-world.../the-club-of-rome>)

Παραθέτοντας ένα απόσπασμα από την επίσημη ιστοσελίδα της, μπορούμε να πιστοποιήσουμε το διεθνές κύρος της Λέσχης της Ρώμης σαν μια πολυδιάστατη “δεξαμενή σκέψης”(think tank) που συντάσσει εκείνους τους υλικούς και ανθρώπινους πόρους για να προκαθορίσει τις διάφορες τάσεις της ανθρώπινης εξέλιξης, συμπεριλαμβάνοντας και την Παγκοσμιοποίηση.

Στην ιστοσελίδα της Λέσχης της Ρώμης, συστήνονται στο κοινό διατυπώνοντας τα εξής:”...Η Λέσχη της Ρώμης(The Club of Rome) είναι μια οργάνωση που αποτελείται από άτομα με κοινό ενδιαφέρον το μέλλον της ανθρωπότητας και με κοινή προσπάθεια να κάνουν την (ποιοτική) διαφορά. Τα μέλη μας είναι αξιόλογοι επιστήμονες, οικονομολόγοι, επιχειρηματίες των δύο φύλων, υψηλόβαθμοι κρατικοί υπάλληλοι και πρώην ηγέτες κρατών από όλο τον κόσμο.Οι προσπάθειές τους στηρίζονται από την Γενική Γραμματεία στην Winterthur της Ελβετίας, από το Ευρωπαϊκό Ερευνητικό Κέντρο που εδρεύει στην Constance της Γερμανίας, και από Εθνικές Οργανώσεις(παραρτήματα) που υπάρχουν σε περισσότερες από 30 χώρες. Η Λέσχη της Ρώμης εκτελεί έρευνες και οργανώνει συζητήσεις, διασκέψεις, διαλέξεις, υψηλόβαθμες συναντήσεις και παρουσιάσεις.Η Λέσχη επίσης εκδίδει ένα περιορισμένο αριθμό εκθέσεων που έχουν συνταχθεί μέσω συνεργασίας των μελών της, ενώ η πιο διάσημη έκθεσή της έχει τον τίτλο, ‘Τα Όρια της Ανάπτυξης’(The Limits to Growth).

Η αποστολή της Λέσχης της Ρώμης(The Club of Rome) είναι να προάγει την κατανόηση των παγκόσμιων προκλήσεων που η ανθρωπότητα αντιμετωπίζει και να προτείνει λύσεις μέσα από επιστημονικές αναλύσεις,την επικοινωνία και τη συνηγορία. Αναγνωρίζοντας τις αλληλεπιδράσεις μεταξύ αυτών των παγκόσμιων προκλήσεων, η συγκεκριμένη προσέγγισή μας είναι ολιστική, συστημική και μακροπρόθεσμη...”.(μετάφραση στα ελληνικά)(<https://www.clubofrome.org>)

Αν παρατηρήσουμε προσεκτικά τα διάφορα στοιχεία και τους διάφορους συντελεστές που οι ίδιοι παρουσιάζουν σαν την “ουσία” της φιλοσοφίας της οργάνωσής τους, εύκολα θα διαπιστώσουμε ένα αίσθημα απεριόριστης υπεροχής, όπως και τα εγγενή συστατικά της Παγκοσμιοποίησης, σαν τις φράσεις κλειδιά, “οι αλληλεπιδράσεις μεταξύ των παγκόσμιων προκλήσεων” και επίσης, “η συγκεκριμένη προσέγγισή μας είναι ολιστική, συστημική και μακροπρόθεσμη”!!!

Σαν συνέπεια, οι λύσεις που προτείνουν για ανθρώπινη ανάπτυξη είναι παγκόσμιες και

υπέρτατες, αλλά επίσης, υποβόσκει μια “σκοτεινή” και “σατανική” πλευρά σε όλες αυτές τις φιλανθρωπικές επιστημονικές συνταγές!!! Αυτό το “υποχθόνιο στοιχείο” το αποκαλύπτει με σαφήνεια μια από τις επίσημες εκθέσεις της Λέσχης, με τίτλο ‘Η Πρώτη Παγκόσμια Επανάσταση’(The First Global Revolution) που εκδόθηκε το 1991, επισημαίνοντας τα φιλοσοφικά ιδανικά της Λέσχης της Ρώμης και τα μακροπρόθεσμα σημεία αναφοράς της στρατηγικής της. Πραγματιστικά και πρακτικά, το μακροπρόθεσμο κίνητρό τους είναι η εγκατάσταση μιας Παγκόσμιας Κυβέρνησης, της δικής τους Παγκόσμιας Κυβέρνησης!!!

Σε αυτό το βιβλίο εκφράζονται τα εξής:”...Ψάχνοντας για ένα νέο εχθρό για να μας ενώσει , ανακαλύψαμε πως τα θέματα της μόλυνσης, ο κίνδυνος της υπερθέρμανσης του πλανήτη, η έλλειψη πόσιμου νερού, οι λιμοί και άλλα παρόμοια, κάλυπταν το ζητούμενο. Αλλά με το να τα ταυτίσουμε με τον εχθρό, πέφτουμε στην παγίδα να παρερμηνεύσουμε τα συμπτώματα σε αιτίες. Όλες αυτές οι αρνητικές καταστάσεις προκαλούνται μέσα από ανθρώπινες παρεμβάσεις , και είναι μόνο μέσα από αλλαγές σε στάση ζωής και συμπεριφοράς, που αυτές οι δύσκολες καταστάσεις μπορεί ν’αντιμετωπιστούν. Ο πραγματικός εχθρός λοιπόν είναι η ίδια η ανθρωπότητα...”.(μετάφραση στα ελληνικά)(<https://www.jeremiahproject.com/new-world.../the-club-of-rome>)

Με βάση τις παρατηρήσεις αυτής της έκθεσης της Λέσχης της Ρώμης(The Club of Rome), ο κοινός εχθρός της ανθρωπότητας είναι ο ίδιος ο άνθρωπος, η απρόβλεπτη και αυτοκαταστροφική φύση του, αλλά γι’αυτούς, αυτό φυσικά δεν ισχύει για την “παγκόσμια αφρόκρεμα”(world elites) που ελέγχει το μεγαλύτερο μέρος του πλούτου της υφηλίου!!!!

Χρησιμοποιώντας μια πηγή από τις οργανώσεις Oxfam/Forbes, το BBC μετέδωσε πως το 2015, οι 62 πλουσιότεροι άνθρωποι στον κόσμο,διέθεταν πλούτο που αντιστοιχούσε περισσότερο από αυτό του 50% του Παγκόσμιου πληθυσμού. Με το ίδιο σκεπτικό , ο Robert Parker, Γενικός Διευθυντής(CEO) της επιχείρησης Holborn Assets, μια από τις πιο σημαντικές επενδυτικές εταιρίες στην παγκόσμια αγορά, εξέφρασε την άποψη του λέγοντας ότι,“...ο μεγαλύτερος κίνδυνος της παγκοσμιοποίησης είναι η δημιουργία μιας παγκόσμιας ομάδας προνομιούχων(group of world elites),που τελικά θα κυβερνήσει τον κόσμο. Σταδιακά βλέπουμε να υλοποιείται μια παγκόσμια ηγεσία που θα αντικαταστήσει τους διακεκριμένους τομείς εξουσίας...”.(μετάφραση στα ελληνικά)(<http://www.quora.com/What-are-the->)

Την εστίαση και την έμφαση πάνω σ’ένα προσχεδιασμένο έλεγχο παγκοσμίων κοινωνικών εξελίξεων από “δεξαμενές σκέψης”(think tanks), που απαρτίζονται “θεωρητικά” από πεφωτισμένα άτομα και από εμπειρογνώμονες μεγάλης γκάμας ειδικών γνώσεων και επαγγελμάτων,(με σκοπό να εφαρμοστούν τα “σχιζοφρενή όνειρα” των πιο ισχυρών

προσωπικοτήτων της υψηλίου, για μια Νέα Παγκόσμια Τάξη κάτω από την κυριαρχία τους), το έχει ασπαστεί μια άλλη δυνατή, μη-κυβερνητική, μη-κερδοσκοπική οργάνωση, το Συμβούλιο Εξωτερικών Υποθέσεων(Council on Foreign Relations).

Το Συμβούλιο Εξωτερικών Υποθέσεων(Council on Foreign Relations) ιδρύθηκε το 1921, είναι μια “δεξαμενή σκεψής”(think tank) στην Αμερική, που εξειδικεύεται πάνω στην εξωτερική πολιτική των Ηνωμένων Πολιτειών και σε Διεθνή Θέματα.”...Τα κεντρικά της γραφεία βρίσκονται στην πόλη της Νέας Υόρκης, με πρόσθετα γραφεία στην πόλη της Washington. Αυτός ο οργανισμός αποτελείτε από 4,900 μέλη, προερχόμενα από διάφορους τομείς της Αμερικανικής δημόσιας ζωής.Βλέπουμε πρεσβύτερους πολιτικούς, περισσότερο από μια δωδεκάδα υπουργών εξωτερικών, πρώην διευθυντές της CIA(Κεντρική Υπηρεσία Πληροφοριών), τραπεζικούς, δικηγόρους,καθηγητές,και ανώτερα στελέχη των μέσων μαζικής ενημέρωσης...”.(μετάφραση στα ελληνικά)(http://en.wikipedia.org/wiki/Council_on_Foreign_Relations)

Στις συχνές διασκέψεις του Συμβουλίου Εξωτερικών Υποθέσεων, συνέρχονται ξένοι κυβερνητικοί αξιωματούχοι,διεθνείς επιχειρηματίες και διακεκριμένα μέλη της κοινότητας πληροφόρησης και εξωτερικής πολιτικής, για να συζητήσουν διεθνή θέματα. Το Συμβούλιο Εξωτερικών Υποθέσεων μέσω του Ερευνητικού Προγράμματος David Rockefeller(David Rockefeller Studies Program), κάνει συστάσεις στην Αμερικανική Κυβέρνηση και στο διπλωματικό της σώμα, ενώ επιδιώκει συχνές επαφές με τα μέσα ενημέρωσης. Επίσης, εκδίδει ένα διμηνιαίο περιοδικό που αναφέρεται σε διεθνή θέματα, το περιοδικό ‘Foreign Affairs’(Διεθνή Θέματα).

Ο Richard Nathan Haas έχει υπηρετήσει πρόεδρος και επίσημος εκπρόσωπος του Συμβουλίου Εξωτερικών Υποθέσεων(Council on Foreign Relations) από τον Ιούλιο του 2003. Στο παρελθόν, ο Κύριος Haas έχει λειτουργήσει σαν ανώτερος σύμβουλος του Υπουργείου Αμύνης(1979-1986) και του Υπουργείου Εξωτερικών των Ηνωμένων Πολιτειών(1981-1989). Κατά την προεδρία του George H.W. Bush(1989-1993), ήταν ο Ειδικός Βοηθός του Προέδρου και ο Ανώτερος Διευθυντής του τμήματος Εξωτερικών Υποθέσεων για την Μέση Ανατολή και την Νότιο Ασία.

Ο Richard Nathan Haas(1951-) , περιέγραψε ξεκάθαρα τις απόψεις του για την εξωτερική πολιτική των Ηνωμένων Πολιτειών στο βιβλίο του ‘Ο Απρόθυμος Σερίφης’(The Reluctant Sheriff) που εκδόθηκε το 1997,όπου ουσιαστικά καθορίζει τα βασικά συστατικά της πολιτικής ιδεολογίας των Ηνωμένων Πολιτειών σχετικά με την Παγκοσμιοποίηση, και φυσικά αυτής του Συμβουλίου Εξωτερικών Υποθέσεων.([http://en.wikipedia.org/wiki/Richard N. Haas](http://en.wikipedia.org/wiki/Richard_N._Haas))

Στο βιβλίο του, ο Κύριος Haas εκφράζει την απόλυτη πεποίθησή του, ότι οι Ηνωμένες Πολιτείες θα πρέπει να συμπεριφέρεται σαν μια “χαλαρή αυτοκρατορία”(informal empire) και επίσης θα πρέπει να τηρεί μια “αυτοκρατορική εξωτερική πολιτική”(imperial foreign policy). Πιστεύει πως είναι η ευθύνη των Ηνωμένων Πολιτειών να καθορίζει τις κατευθυντήριες γραμμές και τους γνώμονες της εξωτερικής πολιτικής σχεδόν όλων των κρατών, αντανakλώντας τις προτιμήσεις της και τα συμφέροντά της.

Για τον Κύριο Haas , όπως φυσικά και για το Συμβούλιο Εξωτερικών Υποθέσεων, οι Ηνωμένες Πολιτείες θα πρέπει να συμπεριφέρεται σαν “διεθνής σερίφης”(international sheriff) και να πείθει τα άλλα κράτη να υιοθετούν και να σέβονται τις επιλογές της, με όποια μέσα ή μεθόδους. Τονίζει ότι, “...αυτό που θα αποδειχθεί κρίσιμο θα είναι η δυνατότητα των Ηνωμένων Πολιτειών να πείσει τους άλλους να υιοθετήσουν και να ταυτιστούν με τις προτιμήσεις της-και η βούληση όπως και η ικανότητα των Ηνωμένων Πολιτειών να λειτουργήσει σαν σερίφης, να κινητοποιείται η ίδια και να κινητοποιεί τους άλλους να βάζουν πίεση , όταν υπάρχει αντίσταση...”.(μετάφραση στα ελληνικά)(https://en.wikipedia.org/wiki/Richard_N._Haass)

Επιστρέφοντας τώρα στην δική μας ‘Θεωρία για Διεθνή Συνωμοσία’, παρατηρούμε πως υπάρχουν κοινωνικοί και πολιτικοί επιστήμονες που κατατάσσουν Το Συμβούλιο Εξωτερικών Υποθέσεων(Council on Foreign Relations) σαν ένα από τους πιο ισχυρούς οργανισμούς στον πλανήτη όσον αφορά τους σχεδιασμούς και την χάραξη της στρατηγικής των “διεθνικών προνομιούχων”, όπως την Τριμερή Επιτροπή(Trilateral Commission), την Ομάδα Bilderberg(Bilderberg Group) και την Επιτροπή των Τριακοσίων(Committee of 300).

Αυτοί οι αξιόλογοι επιστήμονες θεωρούν, ότι όλες αυτές οι οργανώσεις των Διεθνικών Προνομιούχων εργάζονται συλλογικά με άλλους παρόμοιους παγκόσμιους φορείς που λειτουργούν σε καπιταλιστικές κοινωνίες, για την πραγμάτωση κοινών συμφερόντων.”...παραδείγματος χάρη,ο πολιτικός επιστήμονας William Aviles , συμπεριλαμβάνει το Συμβούλιο Εξωτερικών Υποθέσεων(CFR) σαν ένα από την κατηγορία “διεθνικών ιδρυμάτων πολιτικής χάραξης”(transnational policy-making institutions) που ο ίδιος υποστηρίζει ότι έχουν συλλογικά συνεργαστεί με Δυτικές κυβερνήσεις και με διεθνείς χρηματοπιστωτικούς οργανισμούς , όπως το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο(International Monetary Fund) και την Παγκόσμια Τράπεζα(World Bank), για ν’αυξηθεί το ελεύθερο εμπόριο, να μειωθούν οι ρυθμίσεις στις επενδύσεις των διεθνικών επιχειρήσεων, και για να επιταχυνθεί η ενοποίηση των αγορών μέσα από “διεθνή οικονομικά συγκροτήματα” όπως την Βορειοαμερικάνικη Ένωση Ελεύθερης Αγοράς(North American Free Trade Association) ή την Ευρωπαϊκή Ένωση(European Union)...”.(μετάφραση στα ελληνικά)(<https://en.wikipedia.org>

[rg/wiki/Council on Foreign Relations](http://www.un.org/wiki/Council_on_Foreign_Relations)

)

Ο “πρακτικός” ή “πραγματοστικός” σκοπός της Παγκοσμιοποίησης είναι “η ισχύς” σε όλες τις μορφές της , όπως με την Πολιτιστική Παγκοσμιοποίηση.”... συνοπτικά, η παγκοσμιοποίηση δεν αντιπροσωπεύει την ανάμιξη μιας πληθώρας κουλτούρων ή μια αρμονική σύνθεση μιας μοναδικής παγκόσμιας κουλτούρας, αλλά μάλλον έναν αγώνα για παντοδυναμία. Κάτω από αυτό το πρίσμα, η παγκοσμιοποίηση είναι ταυτόχρονα ένα πολιτικό και ένα πολιτιστικό φαινόμενο, και μέρος της πολιτικής επίδρασης της παγκοσμιοποίησης σχετίζεται με το θέμα της “ομογενοποίησης”(homogenization)...”.(μετάφραση στα ελληνικά)(<http://www.un.org/esa/soeder/unyin/>

)

Το πιο δυναμικό και αποτελεσματικό εργαλείο μιας “πολιτιστικής παγκοσμιοποίησης” είναι τα Μαζικά Μέσα Επικοινωνίας(Mass Media), που μπορούν να διεισδύσουν μέσα σε σχεδόν όλες τις κοινωνίες και να επιβάλλουν μ’ένα διακριτικό τρόπο την δική τους καθημερινή εικονική πραγματικότητα μέσα από μια “προπαγάνδα εντυπώσεων” και με “πλύση εγκεφάλου”, απευθυνόμενες σε ομοιογενείς και ευκολόπιστους καταναλωτές.”...Είναι αναμφισβήτητο πως όλες αυτές οι τάσεις παγκοσμιοποίησης, πραγματοποιούνται με την βοήθεια των μέσων μαζικής επικοινωνίας σε τοπικό και σε παγκόσμιο επίπεδο...”.(μετάφραση στα ελληνικά)(<http://www.eurojournal.com/ejsr.htm>)

Τα Μέσα Μαζικής Επικοινωνίας παγκοσμίως, όπως αυτά που ελέγχουν το Internet, την καλωδιακή και δορυφορική τηλεόραση, την μουσική , τον κινηματογράφο και τα έντυπα, ανήκουν σε μεγάλο ποσοστό σε Αμερικανικά Διεθνή Οικονομικά Συμφέροντα, που προάγουν τις Αμερικανικές βιωματικές αντιλήψεις, τα Αμερικανικά κοινωνικά και καταναλωτικά κριτήρια , και την Αμερικανική Εικονική Πραγματικότητα μιας ανθρώπινης υπαρξιακής παθητικότητας και κοινωνικής ομοιομορφίας.”...Δυτικά πρακτορεία παράγουν και μεταδίδουν το 90% των παγκόσμιων ειδήσεων, και υπολογίζεται ότι προϊόντα των Αμερικανικών μαζικών μέσων επικοινωνίας αποτελούν το 75% των εισοδημάτων των εκπομπών της ραδιο-τηλεόρασης και της δορυφορικής τηλεόρασης , ενώ τα Αμερικανικά βιβλία αντιπροσωπεύουν το 35% της παγκόσμιας αγοράς. Ο Serge Latouche στηρίζει ότι τα παγκόσμια μέσα επικοινωνίας μεταδίδουν μια υπέρμετρη Αμερικανο-κεντρική όψη της ζωής , που παραλείπει την ύπαρξη και την σημαντικότητα της γλωσσικής και πολιτιστικής πολυμορφίας, όπως και την πληθώρα απόψεων που υπάρχουν παγκοσμίως...”.(μετάφραση στα ελληνικά)(<http://www.un.org/esa/socder/unyin/>)

Εχουμε λοιπόν εξακριβώσει το δεδομένο ότι τα διεθνή μέσα επικοινωνίας, αποτελούν το

“πρώτιστο εργαλείο” για μια Πολιτιστική Παγκοσμιοποίηση. Παρ’όλα αυτά , για να εφαρμοστεί αυτού του τύπου η Παγκοσμιοποίηση , θα πρέπει να συμβάλει ένα είδος κοινής στρατηγικής μεταξύ των ιδιοκτητών των διεθνών μέσων επικοινωνίας, όπως της δορυφορικής τηλεόρασης, του Internet, των υπολογιστών , των κινητών τηλεφώνων, κλπ. που θα πρέπει να έχουν καταλήξει σε μια κοινή θέση σχετικά με τα ποιά θα είναι εκείνα τα κοινωνικο-πολιτιστικά κριτήρια και ποιές θα είναι εκείνες οι κοινωνικο-οικονομικές προτεραιότητες που θ’αφορούν αυτή την Παγκοσμιοποιημένη Κουλτούρα σε μια κοινωνία ή σ’ένα σύνολο κοινωνιών.

Πρώτα απ’όλα , είναι επιτακτικό να δημιουργηθούν και να προσαρμοστούν συγκεκριμένες κοινωνικο-πολιτιστικές, οικονομικές και πολιτικές προϋποθέσεις έτσι ώστε η διάδοση, η συγκέντρωση και η εξάπλωση της επιρροής της Δυτικής λαϊκής κουλτούρας(pop culture) να εδραιωθούν.

Δεύτερο, όλα τα σύμβολα, οι εικόνες, οι μεταφορικές έννοιες και οι καθημερινές αξίες που θα διοχετευθούν θα πρέπει να είναι τυποποιημένες και να μοιάζουν.

Τρίτο, θα πρέπει να υπάρχουν κοινωνικο-πολιτιστικά κίνητρα και μια πολιτική ελαστικότητα που θα επιτρέπουν την Δυτική αντίληψη της ανθρώπινης ψυχαγωγίας και της προσωπικής ανθρώπινης ικανοποίησης να γίνει αποδεκτή σαν οικουμενική , πάντα με έμφαση στην εξιδανίκευση του “καταναλωτισμού” σαν απόλυτη βιωματική αναγκαιότητα σε μια ομαλή και ισορροπημένη καθημερινότητα.

Τελικά, η παραδοσιακή κουλτούρα σαν ένα “εν δυνάμει” εμπόδιο προς μια ομοιογενή παγκόσμια κουλτούρα, θα πρέπει σταδιακά ν’αντικατασταθεί από μια “εικονική κουλτούρα” ομοιομορφίας, καταναλωτισμού και υλισμού- που σημαίνει την αντικατάσταση ενός κοινωνικο-πολιτιστικού πλουραλισμού μ’ένα κοινωνικό πλαίσιο Ανθρώπινης Οικουμενικότητας!!!(www.omicsonline.org/mass-communication-journalism.php)

Για να δημιουργηθεί μια ενιαία και ομοιόμορφη Παγκοσμιοποιημένη Κουλτούρα μέσα από τα “διεθνικά μαζικά μέσα επικοινωνίας”(transnational mass media), είναι επιτακτικό να υιοθετηθεί μια κοινή θέση , οικονομική και ιδεολογική, από τις επιχειρήσεις που ελέγχουν σε μεγάλο βαθμό την παγκόσμια διάδοση πληροφοριών , ψυχαγωγίας και κοινωνικών προτύπων. Για να επιτευχθεί αυτή η κοινή στάση με επιτυχία και αποτελεσματικά, θα πρέπει να λειτουργούν μόνο μερικοί αλλά πολύ ισχυροί επιχειρηματικοί παίκτες ή “πρωταγωνιστές της αγοράς”, που αυτό θα μεταφράζεται σ’ένα “ολιγοπώλιο” διεθνικών

εταιριών μαζικής επικοινωνίας που να διαθέτει τα μέσα να κυριαρχεί σε όλο το φάσμα της διεθνούς επικοινωνίας.

Σήμερα, αυτό το “ολιγοπώλιο” διεθνικών εταιριών επικοινωνίας είναι Δυτικής προέλευσης , ενώ οι περισσότερες από αυτές είναι Αμερικανικές.”...Μερικές είναι εκείνες οι επιχειρήσεις που δεσπάζουν πάνω στο παγκοσμιοποιημένο μέρος του συστήματος επικοινωνίας. Οι έξι μεγαλύτερες είναι η AOL(Αμερικανική), η Disney(Αμερικανική), η Vivendi-Universal(Γαλλική), η Bertelsmann(Γερμανική), η Viacom(Αμερικανική), και του Rupert Murdoch η News Corporation(Αυστραλέζικη). Οι άλλες σημαντικές διεθνείς εταιρίες είναι η AT&T(Αμερικανική) , η Microsoft(Αμερικανική), και δύο συγκροτήματα επικοινωνίας που ανήκουν σε μεγάλες βιομηχανικές επιχειρήσεις: την General Electric/NBC (Αμερικανική) και την Sony/Columbia/Tri Star (Ιαπωνέζικη). Έχουμε λοιπόν, από τις 10 μεγαλύτερες παγκόσμιες εταιρίες επικοινωνίας, οι έξι να είναι Αμερικανικές(λογαριάσαμε την News Corporation σαν Αυστραλέζικη),ενώ όλες παράγουν,διανέμουν και ρυθμίζουν σχεδόν όλα τα μέσα επικοινωνίας...”.(μετάφραση στα ελληνικά)(<http://www.eurojournals.com/ejsr.htm>)

Η διεθνής οικονομική και πολιτική επιρροή αυτού του “ολιγοπωλίου” των διεθνικών μέσων επικοινωνίας, τους επιτρέπει να προγραμματίζουν , να καθορίζουν και ν’αναπτύσσουν τις υποδομές, τις τεχνολογίες και τα λογισμικά αυτού του παγκόσμιου ηλεκτρονικού δικτύου μετάδοσης πληροφοριών και εικόνων. Αυτές οι πανίσχυρες εταιρίες μαζικής επικοινωνίας διαθέτουν πολλαπλά μέσα και πολλαπλές διόδους με κέντρα που ασχολούνται με την παροχή,την ενεργοποίηση και τον εκσυγχρονισμό αυτού παγκόσμιου δικτύου επικοινωνίας, με αποτέλεσμα να μεγιστοποιούν τα κέρδη τους όταν εισέρχονται σε ξένες αγορές.

Αυτές οι διεθνικές εταιρίες επικοινωνίας(transnational media enterprises) , λοιπόν κατέχουν τα οικονομικά και τεχνολογικά εργαλεία να εισβάλλουν σχετικά εύκολα σε ξένες χώρες και σε ξένες αγορές. Είναι συντριπτικές μέσα από μια πολιτική εξαναγκασμού και επιβολής, αντιμετωπίζοντας δυναμικά και αποδυναμώνοντας την ανταγωνιστική θέση των ντόπιων εταιριών μέσων επικοινωνίας. Τοπικές εταιρίες που ασχολούνται με την μετάδοση πληροφοριών,ψυχαγωγίας, και φυσικά διαφημίσεων, αντανακλώντας της κοινωνίας τους τις κοινωνικο-πολιτιστικές και κοινωνικο-οικονομικές ιδιαιτερότητες και προτεραιότητες.

Είναι μια πολύ αποτελεσματική παγκοσμιοποιημένη πολιτική και στρατηγική που οι διεθνικές εταιρίες επικοινωνίας μπορούν ν’ακολουθούν και να εφαρμόζουν, προκαλώντας και υπονομεύοντας άμεσα, όχι μόνο τις τοπικές κυβερνητικές και ιδιωτικές εταιρίες επικοινωνίας,αλλά και την πολιτιστική ταυτότητα και την κοινωνικο-οικονομική ακεραιότητα της χώρας ή μια γεωπολιτικής περιοχής.

Η πολιτιστική ενότητα, η κοινωνικο-οικονομική σταθερότητα και ο βαθμός πολιτικοποίησης μιας κοινωνίας, αποτελούν σοβαρά κοινωνικά αναχώματα στις μηχανοραφίες παγκοσμιοποίησης των διεθνικών επιχειρήσεων μέσω μαζικής επικοινωνίας. Σαν συνέπεια, είναι προς συμφέρον των διεθνικών επιχειρήσεων επικοινωνίας να μπορούν να διεισδύουν και ν'αποσυνθέτουν, πολιτιστικά, κοινωνικο-οικονομικά και πνευματικά, μια χώρα ή μια περιοχή!!!

Όπως έχουμε ήδη επισημάνει, αυτές οι "διεθνικές επιχειρήσεις επικοινωνίας"(transnational media corporations), εκμεταλλευόμενες τα οικονομικά, πολιτικά και φυσικά τα τεχνολογικά τους πλεονεκτήματα, έχουν τις δυνατότητες να διευθετούν και να ενεργοποιούν έμμεσα, σχεδόν ολόκληρο το "διεθνές ηλεκτρονικό πλέγμα" που συντηρεί τις επικοινωνιακές τους δραστηριότητες, με απώτερο σκοπό την Παγκοσμιοποίηση.

"...Διεθνείς τυποποιημένες οδηγίες και εταιρίες τυποποίησης έχουν επίσης μεγάλη επίδραση. Διεθνείς οργανισμοί τυποποίησης όπως η Διεθνής Ομοσπονδία Τηλεπικοινωνιών(International Telecommunications Union), που κατανέμει δορυφορικές τροχιές, καθορίζει συχνότητες εκπομπών, και προσδιορίζει τις προδιαγραφές για τα τηλέφωνα, τα κινητά τηλέφωνα, τα εξαρτήματα fax, και τις συνδέσεις Internet. Είναι επίσης οι διεθνείς τηλεφωνικές εταιρίες όπως η Cable and Wireless, που διευθύνουν το μεγαλύτερο μέρος των υποδομών της παγκόσμιας τηλεπικοινωνίας μέσω καλωδίων, οπτικών ινών, δορυφόρων και γραμμών υψηλής τάσης. Τα διεθνή μέσα επικοινωνίας αναγκάζουν τους ανταγωνιστές τους ν'αντιδρούν στις ενέργειές τους. Όταν ο τηλεοπτικός σταθμός Star TV του Murdoch άρχισε να εκπέμπει στις Ινδίες, οι υπεύθυνοι της κρατικής τηλεόρασης ήταν υποχρεωμένοι ν'αντιδράσουν με πιο ανταγωνιστικές εκπομπές ψυχαγωγίας, διαφορετικά θα έχαναν το κοινό τους..."(μετάφραση στα ελληνικά)(<http://www.eurojournals.com/ejsr.htm>)

Προηγουμένως, αναφέραμε ότι λόγω των οικονομικών, τεχνολογικών και πολιτικών μέσων που διαθέτουν οι μεγάλες διεθνικές επιχειρήσεις μέσω επικοινωνίας, όπως η Disney, η Time Warner, το CNN και η Microsoft μέσω του Internet, μπορούν και ελέγχουν και εξουσιάζουν σε μεγάλο βαθμό την παγκόσμια διοχέτευση πληροφοριών, υπηρεσιών και προγραμμάτων ψυχαγωγίας, ειδικά οι Αμερικανικές επιχειρήσεις. Σε αυτή την πολιτιστική ανταλλαγή, οι Δυτικές διεθνικές επιχειρήσεις μέσω επικοινωνίας, ειδικά αυτές που ανήκουν σε Αμερικανικά οικονομικά συμφέροντα, επιδιώκουν να κατακτήσουν και ν'αφοπλίσουν τις παραδοσιακές κουλτούρες, χρησιμοποιώντας τα μέσα ψυχαγωγίας που αυτές ελέγχουν(τηλεοπτικές σειρές, κινηματογραφικά έργα, κινούμενα σχέδια για παιδιά, μουσική, διεθνή νέα, κλπ.) και μια "εκλεπτυσμένη" και "σύγχρονη" διαφήμιση που προβάλλει

και προωθεί “προκαθορισμένα πακέτα” από προϊόντα και υπηρεσίες που Δυτικές, και ιδιαίτερα Αμερικανικές διεθνικές επιχειρήσεις παράγουν και διανέμουν σε όλη την υφήλιο.

Όσο μικρότερο το φάσμα ή οι επιλογές προϊόντων και υπηρεσιών στην παγκόσμια αγορά, τόσο πιο οικονομικές και φυσικά κερδοφόρες θα είναι η παραγωγή και η διανομή αυτών των προϊόντων και υπηρεσιών από τις συγκεκριμένες Δυτικές διεθνικές επιχειρήσεις. Σαν συνέπεια, οι Δυτικές διεθνικές επιχειρήσεις, είτε παράγουν προϊόντα και υπηρεσίες, είτε μεταδίδουν πληροφορίες, στην στρατηγική τους για μια “πολιτιστική παγκοσμιοποίηση”, δημιουργούν μια περισσότερο “ομοιογενή παγκόσμια κουλτούρα”, ακόμα και στις ανεπτυγμένες χώρες της Δύσης. Αυτές οι διεθνικές επιχειρήσεις, αποδυναμώνουν και υπονομεύουν σκόπιμα την πολιτισμική και κοινοτική συνεισφορά μιας παραδοσιακής κουλτούρας, να προστατεύει και να διατηρεί της κοινωνίας την ιστορική ταυτότητα, την κοινωνική της συνοχή, και τις λαϊκές της συνήθειες και τα έθιμά της!!!

Ουσιαστικά, η στρατηγική παγκοσμιοποίησης αυτών “ως επί το πλείστον” Δυτικών διεθνικών επιχειρήσεων είναι να παρασκευάσει δυσλειτουργικές κοινωνίες, είτε μέσω “ομοιογενοποίησης”, είτε μέσω “υβριδοποίησης”, έτσι ώστε ν’αποτελέσουν “εύκολη λεία” στις διαρπαγές τους.”...Ενώ το παγκόσμιο σύστημα επικοινωνίας διασπείρει την καπιταλιστική κουλτούρα κατανάλωσης παγκοσμίως και ομοιόμορφα, προκαλώντας μια επίδραση ομοιογενοποίησης, παράλληλα, προξενεί την δημιουργία υβριδικών κουλτούρων σαν αποτέλεσμα της παγκόσμιας μετακίνησης ανθρώπων και την ερμηνεία των μεταδόσεων των διεθνών μέσων επικοινωνίας. Παρ’όλα αυτά, ούτε οι προσπάθειες για ομοιογενοποίηση ούτε αυτές για υβριδοποίηση προωθούν την διατήρηση των παραδοσιακών κουλτούρων- η ομοιογενοποίηση προσπαθεί να τις καταστειλεί, ενώ η υβριδοποίηση τις υπονομεύει με το να τις ενσωματώνει σε νέες υβριδικές κουλτούρες. Είναι το μέλλον των παραδοσιακών κουλτούρων που ριψοκινδυνεύει από την αύξηση και την εξάπλωση της παγκοσμιοποιημένης επικοινωνίας, και ποιός ο τρόπος διατήρησης αυτών των κουλτούρων θα πρέπει να είναι το θέμα προς συζήτηση για μια μελλοντική θεωρία για την παγκοσμιοποίηση των μέσων επικοινωνίας...”.(μετάφραση στα ελληνικά)(<https://www.omicsonline.org/mass-communication-journalism.php>)

Επίσης, μέσα από την νεοφιλελεύθερη καπιταλιστική ιδεολογία τους, αυτές οι Δυτικές διεθνικές επιχειρήσεις που προάγουν μια πολιτιστική αλλά και οικονομική παγκοσμιοποίηση, πηγαίνουν ακόμη πιο πέρα για διασπάσουν και για ν’ανατρέψουν την κοινωνική συνοχή και την πολιτική ακεραιότητα μιας χώρας, αντιτασσόμενες δυναμικά σε όποια κυβερνητική παρέμβαση στις στρατηγικές τους για μια παγκοσμιοποιημένη κοινωνία, ένα πολιτικό ενδεχόμενο που σαν τον κοινωνικό θεσμό της κουλτούρας, μπορεί να λειτουργήσει σαν εμπόδιο στα σχέδιά τους για απόλυτο παγκόσμιο έλεγχο μέσω της παγκοσμιοποίησης.

Όπως έχει συμβεί στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα, δημοκρατικά εκλεγμένες κυβερνήσεις έχουν καταστείλει τις ηγεμονικές βλέψεις των διεθνικών επιχειρήσεων που στόχος τους είναι να εποπτεύουν τις σκέψεις, τις καρδιές και “τα πορτοφόλια” του πλατύ κοινού. Υπάρχουν όμως και αρκετά παραδείγματα όπου ο κρατικός μηχανισμός μιας χώρας έχει στηρίξει και έχει διευκολύνει τις πρωτοβουλίες τους για παγκοσμιοποίηση, ειδικά στις υπανάπτυκτες και αναπτυσσόμενες χώρες. Αυτό, την στιγμή που εκλεγμένοι και μη-εκλεγμένοι κυβερνητικοί αξιωματούχοι έχουν “εξαγοραστεί”, έχουν “χρηματιστεί” ή έχουν “εκβιαστεί” για να συνεργαστούν με αυτούς ενάντια στην γενική πρόνοια και στο συμφέρον των πολιτών τους.”...Η απόρριψη κρατικής παρέμβασης στην οικονομία, μια από τις βασικές φιλελεύθερες αρχές, παραμένει άθικτη- όταν αυτή η παρέμβαση παίρνει την μορφή ενός κράτους πρόνοιας. Πα’όλα αυτά η κρατική παρέμβαση επιτρέπεται όταν αυτή στηρίζει την αποτελεσματικότητα των διεργασιών των μηχανισμών της αγοράς και την μεγιστοποίηση των κερδών...”.(μετάφραση στα ελληνικά)(<https://www.omicsonline.org/mass-communication-journalism.php>)

Ο πιο σημαντικός οικονομικός δείκτης που καταδεικνύει και πιστοποιεί την πολύ στενή σχέση μεταξύ των διεθνικών επιχειρήσεων επικοινωνίας και των διεθνικών επιχειρήσεων που παράγουν προϊόντα και υπηρεσίες, είναι τα ποσά που ξοδεύονται για την διαφήμιση παγκοσμίως, όπως επίσης και οι εταιρίες που ελέγχουν την παραγωγή διαφημίσεων. Η διεθνική διαφήμιση μέσω “επί το πλείστο” Δυτικών διεθνικών επιχειρήσεων επικοινωνίας είναι κρίσιμος συντελεστής για την προώθηση των προϊόντων και υπηρεσιών που παράγουν οι Δυτικές διεθνικές επιχειρήσεις, ιδιαίτερα οι Αμερικανικές διεθνικές επιχειρήσεις.

Οι κοινές και συμπληρωματικές δραστηριότητές τους, εξασφαλίζουν τα σταθερά κέρδη τους, αλλά πάνω απ’όλα, εδραιώνουν τις στρατηγικές τους για μια παγκοσμιοποίηση.”...Τα ποσά που ξοδεύονται στα πλαίσια της παγκοσμιοποίησης είναι μεταξύ 350 και 400 δισεκατομμύρια δολάρια τον χρόνο, ενώ τα κεφάλαια που δαπανούνται για το σύνολο των λειτουργιών της επικοινωνίας είναι πολύ μεγαλύτερα. Παράλληλα, η διαφημιστική αγορά τώρα, ελέγχεται από μερικές εταιρίες που είναι κάτοχοι μεγάλων διεθνών πρακτορείων διαφήμισης(ολιγοπώλιο). Νέο περιεχόμενο και νέο σχήμα δημιουργούνται συνέχεια, και αυτό είναι το προσωπείο αυτής της εμποροποίησης(προγράμματα reality, τηλεοπτικές σειρές και παραγωγή έργων). Η βασική αρχή είναι να παράγεις ένα πετυχημένο προϊόν που ν’απευθύνεται σ’ένα μεγάλο αριθμό θεατών...”.(μετάφραση στα ελληνικά)(<https://www.omicsonline.org/mass-communication-journalism.php>)

Έτσι, παρατηρούμε μια νεολαία, σημαντικοί καταναλωτές και η μελλοντική εργαζόμενη γενιά, να βομβαρδίζεται καθημερινά, με μια συνεχιζόμενη και σταθερή ροή από Αμερικανική τηλεόραση, από Αμερικανικά περιοδικά και βιβλία, Αμερικανικά κινηματογραφικά έργα και Αμερικανική μουσική, όπου διαπρέπουν η Αμερικανική καταναλωτική κουλτούρα και η

Αγγλική γλώσσα, είτε σε μετάφραση είτε όχι(σύμβολα, έννοιες, μεταφορικές ερμηνείες), ειδικά μέσω του Internet. Όλα αυτά τα δυναμικά και επιθετικά στοιχεία της Πολιτιστικής Παγκοσμιοποίησης, υποτιμούν και διαβάλλουν όλες τις κουλτούρες “ανεξάρτητα προέλευσης”, ιδιαίτερα τις παραδοσιακές κουλτούρες, που είναι εδραιωμένες πάνω σ’ένα “διδασκόμενο διαχρονικό εννοιολογικό πλέγμα” από υπαρξιακές έννοιες και συμβολισμούς, καθορίζοντας την μοναδικότητα ενός λαού, μιας κοινωνίας ή ενός έθνους!!!

Την παγκοσμιοποιημένη κουλτούρα που οι Δυτικές διεθνικές επιχειρήσεις, ειδικά οι Αμερικανικές διεθνικές επιχειρήσεις που προσδοκούν να εγκαταστήσουν, είναι μια κουλτούρα “εικονικής πραγματικότητας” με καμία ιστορική μνήμη, όπου οι συμμετέχοντες θα βιώνουν και θα εξελίσσονται σαν “ομοιογενείς”, “ευκολόπιστοι” και “παθητικοί” παραλήπτες και καταναλωτές. Θα λειτουργούν σαν παραλήπτες και καταναλωτές όχι μόνο των προϊόντων και των υπηρεσιών που διαφημίζονται από ένα “ολιγοπώλιο”, σε μεγάλο βαθμό Αμερικανικών διεθνικών επιχειρήσεων επικοινωνίας, και που παράγονται από ένα “ολιγοπώλιο” από Δυτικές διεθνικές επιχειρήσεις που στην πλειονότητά τους είναι Αμερικανικές, αλλά και νέων καταναλωτικών συμβόλων, νέων κοινωνικο-οικονομικών προτεραιοτήτων, όπως και νέων ηθικών κριτηρίων μιας “σύγχρονης” Αμερικανικής Εικονικής Πραγματικότητας!!!

Η Σύγχρονη Καθημερινή Πραγματικότητα είναι μια Αμερικανική Εικονική Πραγματικότητα που έχει υποτάξει την καθημερινή ζωή όλων των Αμερικανών, είτε αυτοί είναι νέοι είτε γέροι, είτε πλούσιοι ή φτωχοί, για περισσότερο από 100 χρόνια. Αυτό, από την εποχή της πολιτιστικής παντοδυναμίας του Κινηματογράφου του Hollywood σαν πρωτεύουσα Αμερικανική πηγή ψυχαγωγίας για όλους, όπως επίσης και το υπέρμετρο καταναλωτικό κύρος της Coca-Cola σαν το κύριο αναψυκτικό όλων των Αμερικανών, που σύντομα θα εξελιχθεί σαν το κύριο αναψυκτικό όλης της ανθρωπότητας!!!

Εδώ είναι που βρίσκεται η πραγματική επιτυχία ή η “οικονομική απάτη”(εικονική πραγματικότητα) του Αμερικανικού Καπιταλισμού και της Αμερικανικής Πολιτιστικής Παγκοσμιοποίησης. Είναι τα μέσα και η ισχύ που οι Αμερικανικές Διεθνικές Επιχειρήσεις διαθέτουν και χρησιμοποιούν για να μπορούν να παράγουν και να διανέμουν ένα προϊόν σε σχεδόν όλη την υφήλιο που να εμπεριέχει πολύ “λίγο πραγματικό ανθρώπινο όφελος”. Ένα προϊόν με “λίγο πνευματικό περιεχόμενο”(κινηματογραφικό έργο του Hollywood) ή “πολύ λίγο θρεπτικό περιεχόμενο”(το αναψυκτικό Coca-Cola), και όμως να το “μεταμορφώνουν” σ’ένα αναγκαίο στοιχείο και σ’ένα ζωτικό συστατικό στην καθημερινή ανθρώπινη πρόνοια και ευδαιμονία!!!

MacDonald's
Microsoft
(Από το South Park)

Disney

Bill Gates